

رسالت

ماهنامه فرهنگی صنفی، اجتماعی، سیاسی رسالت

پشت پرده

انقلاب شفافیت

می‌یافت و کماکان می‌یابد و هزاران هزار مسئله مهم دیگر. همچنین سوءمدیریت‌ها تنها در حیطه مسائل دانشجویان نبوده است! این روزها برخی کارمندان دانشگاه نیز با عدم پرداخت حقوق و تاخیر در آن مواجه‌اند و صدای آنان شنیده نمی‌شود.

حالا دوران جمع‌بندی فرارسیده و نوبت پاسخگویی مدیران و بالاخص مسئولین مالی دانشگاهی است؛ که کدامین اعتبار به حل این معضلات مهم دانشجویی اختصاص پیدا کرده است؟

چرا یک مدیر دانشگاهی حتی پس از سال‌ها تکیه بر کرسی‌های مدیریتی آن، هنوز یک بار -حتی یک بار- در بین فعالین دانشجویی و تشکل‌های دانشگاه حضور پیدا نکرده است و این در حالی است که سرنخ تمام اتفاقات و فعالیت‌های غیرمرتبط با اولویت دانشجویان، مستقیم با مسئولیت آن مدیر در ارتباط است؟ مگر پرسشگری دانشجویان و رفع ابهام آنان در مسائلی مانند جشن هفتادسالگی، برداشتن دیوارها، مجسمه فردوسی و... چه ضرری متوجه جایگاه ایشان خواهد کرد؟

ما مثل بعضی‌ها طرفداران تئوری توطئه نیستیم که با مطرح کردن شبهات غلط و درست، برچسب و تهمت، سعی در جمع کردن فالوور برای خودمان باشیم! ما به عیان می‌گوییم و در عیان مطالبه می‌کنیم که چرا اینگونه مدیری باید با سلام و صلوات بیاید و برود؛ و حتی یک بار نسبت به آنچه عمل کرده است پاسخگو نباشد؟

تکرار همیشه بد نیست. گاهی باعث می‌شود که یادمان بیاید روزهای گذشته چگونه گذشته و از آن برای آینده عبرت بگیریم. خوب است در دوران جمع‌بندی سوالات ساده و مهم و تکراری را مجدد مطرح کنیم و برای رسیدن به یک پاسخ مشخص آن را صادقانه، مصرانه و مدبرانه پیش ببریم. کما اینکه هر کجا دانشجوی پشت دانشجوی ایستاد، مزه شیرین نتیجه مطالبه به حق خود را زودتر از آن چیزی که حس کند دریافت کرده است.

روزگاری مدیران این دانشگاه در سالگرد هفتاد سالگی آن که بدون حضور دانشجوی برگزار شد، سخن از این به میان آوردند که اینگونه برنامه‌ها برایمان اعتبار به ارمغان خواهد آورد؛ و در همان روزگار، سازه‌ی طرح مجتمع تئاتر دانشگاه، مدت‌ها به انتظار تأمین بودجه معلق مانده بود و هست. خوابگاه‌های متاهلی منتظر دریافت اعتبار برای خدمات‌دهی بهتر و جامع‌تر برای دانشجویان متاهل بودند و هستند. فاضلاب آزمایشگاه‌های دانشکده علوم که پر از مواد شیمیایی است به کال دانشگاه می‌ریخت و هنوز هم میریزد. هزینه‌ی شام و ناهار دانشجویان افزایش

روزگار تخلفات غیرقانونی تقریباً به سر آمده و در کوچه‌ی بن‌بست ضوابط گرفتار شده است. **امروز جنگ، جنگ اولویت‌هاست.** جنگ اینکه به چه چیزی پردازیم و به چه چیزی نپردازیم. چه چیزی مهم است و چه چیزی نامهم. دست چه چیزی را بگیریم و آن را بر بالای سکو ببریم و چه چیزی را با لگد به حاشیه برانیم و آن را به زمین بزنیم. کارکرد دانشگاه نیز همین است. جایی که باید «داد» بزند و به همگان اعلام کند «مهم و نامهم» چیست. و دانشجویان از این روبرو بالای مودنه می‌شود «دادبزن».

همه اما به دنبال این نیستند که دانشگاه چنین جایگاهی پیدا کند و طلایه‌دار مسیر پیشرفت باشد. عده‌ای -و به حقیقت عده‌ای- روزی‌شان در قبال جابه‌جا کردن اولویت‌هاست. شبه‌مدیرانی که همیشه پول می‌گیرند تا اولویت‌ها را به ما نشان بدهند، گاهی خود پول‌ها را حیف و میل «بی‌اهمیت‌ها» می‌کنند. اینجا خطوط به همان اندازه مبهم است که گاهی دانشجویان نیز فریب ظواهر را می‌خورند و احساس می‌کنند در حال نقش‌آفرینی در یک مسیر مثبت است. اما غافل از اینکه او یک مهره بزرگ است که تا در پازل همان شبه‌مدیران بازی نکند، آن‌ها موفق نخواهند شد و نهایت وظیفه او می‌شود «بادبزن». پس در این یک قلم تفاوتی نمی‌کند که در کدام خط و مسیر و راه به سر می‌بریم، چون همه ما در رفع ابهام نسبت به مسائل پس و پیش‌مان مشترکیم. «رفع ابهام» کلید حل مشکلات کلان امروز دانشگاه است. زیرا دانشجویان به اندازه کافی از فهم و بصیرت برای تشخیص بهترین‌ها برخوردار است و تنها باید بر همان عده‌ای غلبه کند که با رفع ابهام نسبت به پشت‌پرده‌های مسائل دانشجویی و دانشگاهی مخالف‌اند و از این راه حیات سیاسی و اجتماعی‌شان تأمین می‌شود. شاید به تعبیری دیگر، امروز نوبت هزینه دادن به قیمت یک انقلاب در دانشگاه است. انقلاب شفافیت!

شاید به تعبیری دیگر، امروز نوبت هزینه دادن به قیمت یک انقلاب در دانشگاه است.

انقلاب شفافیت!

آقایان مدیر! پول ها کجاست؟

بر اساس همین آموزه‌ها دست به مطالبه‌ی شفافیت می‌زنیم و امید فراوان به تأثیر داریم. شاید لازم به تأکید باشد که قصد کوچک‌ترین تهمتی در میان نیست و غرض از نوشتن این سیاهه دانستن کم و کیف ماجراست. دانستنی که از بدیهی‌ترین حقوق شهروندان یک جامعه به شمار می‌رود... ما منتظر جواب مسئولین مربوطه هستیم

سید مهدی وزیری

بودجه‌هایی که قرار بود دست کانون‌های فرهنگی و تشکل‌ها برسد کجاست؟ فعالیت‌های عمرانی دانشگاه در این یک سال تعطیلی ظاهری چندبرابر سال‌های گذشته پیشرفت کرده‌اند؟ برای زیرساخت و بسترهای تحت وب دانشگاه چقدر هزینه شده است؟ آیا بودجه فعالیت‌های فوق برنامه و فرهنگی برای سال‌هایی پرشورتر ذخیره شده یا جای دیگری هزینه شده است؟

ما اگر مطالبه شفافیت در سطح کشور داریم و می‌خواهیم دستگاه‌های کلان اجرایی ورودی و خروجی مالی، نیرویی و غیره را شفاف کنند، لازم است قبل از آن وضعیت خانه خودمان یعنی دانشگاه را شفاف کنیم. درست است که شفافیت کلید واژه‌ای دست‌مالی و البته دهان پر کن شده است اما نمی‌شود قید آن را زد و بیخیال آن شد. اساتید عزیز، سال‌ها به ما گفته‌اند که دانشگاه زمین تمرینی است که به شما کمک می‌کند حضوری پررنگ و موثر در جامعه داشته باشید و ما

چند وقتی است که ذهن نگارنده متن درگیر سوالی شده که جوابی برایش پیدا نیست. سوالی که واضح است و جوابی که مبهم. بر اساس ردیف بودجه‌های جاری و مصوب، دانشگاه درآمدهایی دارد و مخارجی معین. درآمدهایی مثل شهریه‌ی دانشجویان شبانه و بین‌الملل، بودجه‌های دولتی و مخارجی مانند حقوق و دستمزد و هزینه‌های ثابت نگهداری. از آن طرف همه می‌دانیم که در یک سال منحوس گذشته چه شده و چه بلایی بر سر دانشگاه و دانشجو آمده. آیا با کم شدن مخارجی مانند هزینه‌های استهلاک و امور جاری، درآمدهای دانشگاه نیز کم شده است؟ پر واضح است که خیر. حداقل دانشجویان شبانه و بین‌الملل فعلی و از سویی دیگر تخصیص بودجه‌های مصوب دولتی شاهد این ادعا است. اما سوالی که به طور جدی مطرح می‌شود این است که پس این درآمدهای هنگفت کجا هزینه شده؟

شنانامه

● گاهنامه فرهنگی صنفی، اجتماعی، سیاسی رسالت، شماره ۱۰، اسفند ماه ۹۹

● دارای مجوز به شماره ۹۷۵۱۳ از کمیته ناظر بر نشریات دانشگاه فردوسی مشهد

● صاحب امتیاز و مدیر مسئول: سید مهدی وزیری

● طراح: فائزه ناصری فرد

s a n a d . u m . a c . i r

آرشیو بروز نشریات دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد

آرشیو کامل نشریات دانشجویی • اخبار و اعلان های خانه نشریات • نحوه درخواست مجوز نشریه
نحوه دریافت حمایت مالی • اطلاعات کامل در خصوص کمیته ناظر بر نشریات • نحوه ثبت آرشیو نشریه
دستورالعمل نشریات دانشگاهی • نحوه شرکت در جشنواره نشریات • اسناد و آئین نامه ها • لیست نشریات فعال